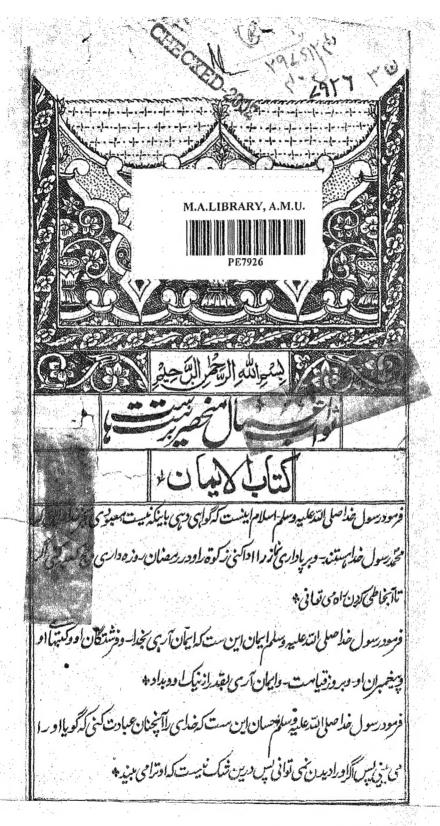
1/2/3800 3.30

ل خاصلی انتها و میسلم فضل ترین شعبه از شعبه ای ایمان لااله الاالتیکفتن ا وادنى ترين اودوركردن كزندست ازاه وحياشعه إسيت ازايان 4 ل خلاصلی انته علیه سار مسلمان آن ست که سلما نان از زبان و دست او نمین إشندومها جرآن سن كهدار ديرآن چنر اكه خداانونهي فرموده رست ه ل خاصلی التاعلی سر مرزنکهٔ از باکزاره و رویقبارٔ ماآورد-وذبجیهٔ ماخردلس این خداصلى التنعلوبها ازاسلام سوال درليس فرسود رسول خداصلي التدعاريكم نج نمازاندورر وزشوب گفت آیابرین جزائی نماز با مستند - فهودند مگر بطربی کفل - وفرمود ے خداصلابند علیہ سلمہ وروز ہ_اہی اہ رمصنان ست گفت آیا برس چناس رئیسین وونه مگريطران يفل- وذكر فرمو د با ورسول خداصلی ان علیبسلم رکونه را گفت آیا برمست لاى آن-فرمودنه مگريطرنت ثواب بين آنتخص بأزَّشت وسيكفت كه زيبي كمنر مرا و يْهُ كَهُ لِهُ إِذُو لِسِي فِهُو درسول خلاصلي التّبعلة فيسلم كاسياب كشت اير مِرواً كرصادق سِتُ ﴿ أل خالصلی السّاعلی میسلم مرامی جمعی از صحالبه خلیش کیبعیت کنید مبن برین کرچیزی رابا خدانتر كيك نكينية ودزدي نكينيه وزنا كلينية وطفلان خود التكشيب وسبتان نهبنديرك

فرمودرسول فالصلى التدعلي سلم مبند كأنييت كدلااله الاالتدكفت و بإن فردمكه إنكافة فالمستنت

زىيىيۋى خەدا فەراكردە باشىيە- ووركارنىك مخالفت نكىنى بەلېپ بېرانكەازىشاا بىن يېزابجا آور د

~

فرسودرسول خلاصلی اندعامیرسام ایمان نعیت اکس که کامانت نیست-و دیز نبست انکس راکهٔ مدنظیست «

فروورسول خارصا بان عافیه سام ترانگه تردوا دمی داند که عبودی نعبیت بجرخاد و خرجت شده فرودرسول خارصا باند عافیه سام کماید مای جنت گوایی دا دن ست باین که بسیت معبودی بجزخا رقرسی از سول خدا صابی که ترمیا میرال کرد که ایمان صبیبیت - فرمود که برگاه کاریک تورا فرش کند و کار به تورا برگیریس توموسی ستی ۴

بالبالكبايئر

كتاب الطلوة

فرمودرسول خداصلی الندعالیسلم آیامی پنداریدکه اگر بردروازه یکی از شاجو یکی باشد که در و مرروز پنج باغسل کند آیا از چرک در و چنری خوامد ما ندگفتندینه از چرک چنری نماند فرمو د لیس به مین آ

شال نازبای نیکاند- خدامی کند ایناگناه یا شما ۴ ورسول خلاصل التبعلب وسار ورسيان منده وكفرترك كردا ودرسول غداصلي التدعلبيه وسلمه يبيخ نازمست كه فرص كرده ومست الته فعالي تنهاراكم بخوبي وضور وبرائ تها-واداكرا مها إدرا وقات انها-وتهام كردر كوع وخشوع آنها ت كدبخشاه واوسرائكه كدوبس ومره خداا ورانبيت اگرخاخوا برنجشد واكه خوا برعذاب فوسودرسول هذاصلى التدعلبيه وسلمة حكركمنيا ولادخوليش رابنجاز دران حال كهابيثه باشندوجون برهسال سندبزنياليتان رابراى خازه سوال رده شدا درسول خداصلی التدعلیه پیلی کدام کا رافضل تزین السبويا أكارتما كناريية

ودرسول خداصلي التدعلي سامة ازاعمال آن غذارا ختيار كنب كه طاقت اوداريير فذاز ثواب دادن درمانده تني شودتا أكبشما زعبا دت درمانده شويده ل ضاصلی لتدعا فیسلر کسی نیست کیشد دکندور دین گراینکه دین او خلوگ د ند ودرسوغداصلا بتنطفيهم خمانا واكر البيتادة أكرنتوا في لينشسته واكرنتوا في بس بستهراوفتا ده ال مناصل متعدوسا جيزي ومنازرك ترازد عانيست، برل ى بندگان فيادعا برشالازم است + ل ضلصلى لقد عليه سلم- بايدكه بربيك زشما جلها جات خليش النصار السال عابيه- تا يشمئه لغليرج والهم حوين شكستة شودان خاسوال كن

ورسول ضداصلی الندعلیه وسلمه ضلامی فیامید کهمن نزدگه ان بنده ام کهرم می دارد.و مع إدسيكندس اور أدفيحه عي إدسيك كرب شرانان است 4 ل تشعلیه ایم آیامن مذخرد هم مثال به بهتر رباع ال شاویا کیزه ترین آ رترین آنها در تبه بای شا- و مهتر برای شاانصرت منودن زروور تر برای شاازانکه را فنته ببیشهٔ مان خود و نربندگردینهای ایشان-وبزندایشان گردینها شاصحا بگفتند آرى - فرمود در ضابه فهرو درسولنجال ملاكاتة عاويساركروبئ نبيت كرجنيزاز مجلسي كدور وذكرخ لأنكروه اندمكرآ نكم فرودرسول فداصلي البدعلة فيسله زيادة عزر بكوريه يي كرفدار زبر اللسف ت قلب را ودورترین مردمان از خدادلیست که سخت باش عابيسار خدامى فرمايدكهن بابندأه خود لم مبنده گذاهبی کردو گفت ای پرورد کا رکناه کردمه

گفت خدای او آیا د انست بندهٔ من که او ما پرورد گاری بست کری آمزرگنا در ا و ئى گىيدباد- آمزىيەم بندۇ خودرا يىل زان باندېرىن ئامەستىكىندا خواست بازگناه كەرگۈت <u>ورد کارگنا کاردم بس پنجش اول خدا فرمود و اینت بنده من کداورا پرورگا ری</u> ت كەمىآ مەزدگذاەرلۇسگىيد باو - مەزىيەم بندىرەخود الىپس ازان بياندىرېن ئامەتى كەن ا ت بازگناه كرد وگفت اى پروردگارگنا هى دىگر كردم لېپ پېخبش او اضافرسود آيا ندئه س کداولیر و د کاری مهت که می آمزدگذاه راومی گیروبا و آمرزیم نبا فاصلابة على المرسياستغفا لين ست كركوني الله انت ربي كال لاانت خلقتني وإناعب ك وإيناعلى عمداك ووعدك مأاس نظعت أغمخ إصنعت الوءلك سعمتك على والوء بذبني فأغفرني فاندلا غفرالن نوب ألا امنت يعني *ابي بارخالياتوپروردگارين بيتي نييست محبودي سخ*رتو-راومن بند ونوسهته وبرعه توو وعده توسيتز بحدى كذي توانم بناه مي طلبمرة رده ام-اقرار سيكنه بين توسنعه تهاى توكه برمن ست واقرار سيكه زيكناه خود بها مزرم اکننی خشرگنا بان اسوای تو ۴ ىلى التدعلى يسلم خدامى بزير دنو ئربنده را تأا نكه جانش كبكاو رسده ىلى ئەتەھارىيىلەر ئىرگەرىي دھا با آنسىت كەرخوا ہى از خدا^م دردنیا وآخرت که چه ن درده شوی صحت وعافیت در دنیا و آخرت کامیاب شدی «

ىلى علىبېسلىم باين دىسىلەرھا *مى كەرد- اى ھەلەپچىش بىين خىطاي مرا*ر ۋىمبل مرا وت مراد کارهای من و آنزاکه تود اناتری با وازمن - ای فدایسخبن برای مرج ى من انچەيىپىيە كردەام وانچەلىپەتەركاڭىتەم وانچەدىغەان كىدەام وانچەع. لا ردهام وانچيكه توبا وداناترى انين تواول بهتى وتواخيستى وتوبر برجيز فاديهتى 4 لم الأعلابسامي گفت -اي جذادرست نابيدسن دين مراكا ومما فظ كامن ت و دنیایی مراکد در در معالب من بهت-و درست نابرای من آخرت من کدر و با گِشت ت-وزندگی ابرای من بدید افزونی کن در مرنیکی ومرگ الاصت کن بهرس کی ىرىدى مؤلف اين اوراق مى گورد كەنبى معصوم را با خداى غىفور دىيى بۇلىي ايىم جاملىت لپرشاچگونه فلاح خامهدیافت-اگراستغفاره توبهلبوی خدای خودنخوانه بدکرد که وصلب ف وخطهین - بهان رست حذا و ندیاک کرمیده دی آ سوای اوسنی آمزرگرنمایان راسوای اد- پس جرع کمنید بسبوی خدار تبخفیق که اونجشنده ونذریادنی کند کسی پرکسے ۹

تسودرسول ضلاصلى القدعلبيه وسلم خداارشها بجرعصبه بطلبيت افخرامزا بابدران وخرابن نشد لها وسلمان ربه بزگار بهت . باگذام گار بزخبت مردمان مهر بهران آدم بهستندد آدم از خاک بهت افتادوبرون ورده شودبردم خودش ٠ نے اصل استعادیہ ایر بہترین شاد ورکن کو شطالیہ ت ارتبار کی خوامیش تا آنکو رکنا ہ نافند * ودرسولخداصلي لتدعليه سلم نبيست ازمأآ فكربسبوئ عصبيت خواندسونيست ازمأأفكه أزيت ل خاصلالتدعلية سلم محبت وثبتن تدبير شرك وروكم ميكنده ت أن سب إمر دقوم خود را عات كن رظام ٥٠ يبردين وتقوي الا ودرسول صلصلى التدعلي يسلم خاك ألود: بإدميني او خاك الوده بإدميني او حاك لو دفايزي ت آنگسرل می رسوالمی خدا- فرمود آنکه دریافت والدین خود دادر بیری- یکی را

بغداصال لتدنيه بيسلم كلمد ليركفنت ابرسوكوني أكناس نبرك زمن صاورشد آيامرا

توبيهت- فرمودًا ياتراما وري مت گفت ند- فرمود خاايم مت گفت اري فرمودس باونيكي ن+ مرسى نزورسول خداصابي تذعلته بساقهمه سلسطفنت امى رسولتخ لأياا زمنبكوكا رى بوالدين ئازمرگ شان کجاآرم غوموداری وعارانشیان- و ہتنعفار برای ؞ ؞الیثان سِرایشان-وصله رسم پیویزمگریگر آن مردوسواغ از نمزد م خفرت گستار حپاد رخود را برای او پین شیست براو- الوکیا ياين مرد مان گفتنها و آخفرت مت کآخفرت راشيرا وه است 4 خداصل لتدعا فيبها تمرر وكفت اي سولخال بيخ آم كردبا وكنم وآمرم كه باتو إغذاصل لتزعد فيسلمة برآنكه بإمداء كردور حالبيكي غدارام طنييراه د ما درخود *برای اود و در وازه ازخینت ب*مفتر*و مشوو - واگراز ایشان کمی باشد-*لیر دردازه قوم *آنگه صبح کردِ در حالیک*یا فرمان ست مندای را درباب والدین شویش از ا د و در واز داز دوزخ مفتوح شود واگرازالیثان کمی ست لیس بک دروازه- مردی

رحيوال بن بروظا كرده باشنه- فرموداً كرجي ظاكروه باشنه- واگرجيظا كرده باشنه واگرخطا كرزه الى السرعاد وسار نعيت ليسرك نيكوكار كدمي مبنيسولي والرين حود نبط لاعوض برنظركيب ج مفهول گفتن واكرچه بدينه سرروزص رباخ و در رول خداصلی النّه علی سلم از مهر گرنه بان خدا مهر *رامینچه به می خشد س*گرنا فرمانی وال^ن بى كاردىراى در ما در ماك در زندگى در بيش ازمرك 4 بودرسول خداصلی تندعلیه سام برا در کلان را برا درخرد جان ت_یست که بدر دا برا مینونش ۹ التالثة والجهما السّعالية سلم خارج منيك روكرر حمنيك ررووان ﴿ م معی کننده برای نه نان بی شویروسکیر مثباسعی کننده ا بست كركفت شل فائم الليل به يحر عا مزمني يد ملانة علرفيها وتسربا وست كه جانم در دست اوست كهرمين نمى مشود ة لأنكه براي برآ درخوليش دائي جايسيال بهان دست داردكه براي فو درست وارده وديرونخدا صلى لايعد وسلر سوكندني اموس نحبيثو ديجه امؤر منجبيثود سبخاله نوس نميشوا نفتند كلماي رسول لله- فرمولاً كاليمسائيغ لين الزمه مائب فكالمبيدارد ٩ -فرمودرسونی اصلی می*تنا بیسلم کسیانی رحم میکنند رحم می فر*اید برالشهان حدارهم کمنی رازن

رْمَن بيستند رحيخوابدر بشاآ كدر آسان ات وندام كندىرنيكى - وينمنع كندازيدى ف ودسوا فداصلال عليهام أكربسرية وست براى خذاادرا بعوض برموكه برورستن الرديده است نكييها خوام لودر وأنكذ نكي كرد ودوا لكشت خولس الواسم ورومه نيك باشد ومبترن بمسائكان نزد فداسبترين الشان ستبابهسائي خوده فرمو درسول ضاصل بتنعافيسلم- تزالخوش ايدكه خداو بخيار رادوست دارند بأأنكه خداو ببغ برااد وبهت دارد لبس بايدكه است گويديون خن گوريه وامانت رااداكندون مانت شاره شود وبايدكه بيكي لبركندم الكي سيكه الوجساييات ٠ فسودولخة صالات عليسام موثرنبسيت أنكثود سيخرية يسساب يرميلوى أوكرسنه باشدة فورو والخاصل المواديها مرواع ال فرام تناسست الريق والخالست كمها عيال ونكى كنده ميكندرمراني بيك تعطانميكندر ينون ا

ورسول خداصلی الته علی مسلم نباح سن خلاق است-وگٹ دان است که فکر درسد نیزاز ند بهتر بست افا تكيابشان ورنياسيردور إناريشان صبركنده بازخاسده فوركنده بد

فرسودرسول خلاصلى التدعافيهل ورحبنت واخل نخام شراكك ورداش دره ازغروست مروي عرص وبشت كالشان مى ليهند واين ماكرجاميه اونوب باشد وكفسر اوخوب باشد- وسودخدا جميل ست وجال لادوست ميدار دغور مغاوب ننون امرح ست- وحقير ثهتر مردما فرمو درسول خداصلي التدعله فيرسله نهبندكه جرعكه فروبرده است افضل ترزز دخدا يخرز اله فروبرون حريمهُ غضب كه فرومي نشأنه غضب رلاز بهرجاصل كردين رصاحه ابتعالي 4 ابرعباس درنفسيران آيت ا دفع بالتي هخ احسن دبيني دفعكن بجيرات كسبنية ترات گفته است کاین مبرست و رفصه و معاف کردن است کسی را بوقت برمود ومركاه بنين روزه محفوظ دار وخداليشانار وفروتني كندبراي الشان وثمر كهشال كويا دوست بهربان وزنيهت ٠ بىل ودر دل خاسش حقيرست و درمينته مردمان بزرگ - و آنکه غرور کرد. ميندار دا واضا لپسل و در شیم رمان تغیرست و درول خولش نزرگ شااینکا و نز دانشان ناچیز تر بست فرمودرسول خداصلي التدعلد فيسلم سرجيز نجات ومهنده وست ومسهلاك كنندة الكرنجا دمهنده استالبس برمبز كارى منوون است براى مذاور باطن وورظام وسخن حق فنتن در نوشنودی و در رنج- وسیاندوی و دولتهندی و فلسی- و آنکه بلاک کننده است ایس بوس ست که بروسی کرده شود-و نخل ست که طاعت او کرده آمید- و نازش مروز

ودرسول غداصلى التدعله وسلمة ونبا زنداق ومن غاصلي ألته علر وسلمة ووزخ درججا خواتيش إست ياصلى النه على يسلم فتد بنجدا كهاز فقر برشامني ترسم ليكن مي ترسيم شا زينكه دنيا برشا فالح كرده شووجها نحيفرالح كرده شدبرا ناكله ببيث ارشأ بودند ليس عشؤ درزيد با وجانيعشق ورزير ندباه وبالك منشاراچانيد بالك والشان را به فرسود بسول حذاصلي الشيط فيسلم خلاح بإفت أكما سلام نبه برنيت - وبقد ركفات وزسى داده شد- وفانع كردانيد خذا ورا بان كرعطا فرمود ﴿ --فرسودرسول خداصلی النّه علیه میلی بدیال من مال من- و تیجفین که انجه اوراک نىال درسىچىزىست-انچىنۈردونىناكرد-وپوشىيەكىىنەكردنىنىڭىشىش ئىنودو چىھەكرد-دىينى ب_اى خود دىياقىت وانچېرواى اينها بست لېس بربا در ونده است واوگزا اوسنت برای مرذمان *

يعل خداصا التبطليسار أزمنوعات بركان ابش كمعابدترين مردمان خابي بودورني ارش با را البشت كرده بست خداراي توكرد ولتهند ترين فردمان خواجي بود- ونيكي كن باجهسالير خونسي كه وس خابي بود سود و دوست دار باي مردمان بنچه براي خود د وست ميداري كه بها خنده كر. زيراك بها خنديد في امره سكينده ميغ چنزاميش ارمغ چينفين شير تواني فوليش الهيش انهيسري فوليش ت خولیش البیش از رخوری خولین- و دولتندی خولیش البیش از محتاجی خولین ير إرستنه الخوايش-وزند كي خايين الميش ازمرك خاسين + لل لدِّعليه المراسة را فلننهت وفلتزُّهت من ال وسارة كأطلب ودنيا دابطران طلال مراي بإزمامذ وال وسعى إبل خود ومهر بإنى بابهسائه خولس - ملاقات خام كرد بإضار بدرمي باشد وآفاد شاراطل كروبطان حلال طلب كرون بكثرت فمخ كننه و دخالس كننه ه- بإخار ملاقى خواريشه واوبروضينا كفا ملالة والديرار جها جنراست كهجون در توباشدلس برتوكنا بنسيت بركام اردنیا فوت شوی محفوظ دثبتن امانت - ورست گفتن - وسرنجلق - واحتیاط در ر دزی: بالما الالعلاطاعة خول مند گفتناری سوخاطگونه شغول مند فرمودا و اتوفیق کارنیا کے پیش

19 وعاقت كمس ست كديد اوكدام بني نياليد ٠ كانجناب سباه بودمه ولازمامورون يرقاه حبيركة آنجنا

مابان بو د سرمبارک کلان بود- ورلین سپایک مومای نسبیار د بشت و پیچیدیه و سخت بروندور رست افتاره حیثهان مهارک راز بروندهاف وره بُويانداز فوجُهم دووندان برمي آيد- وشاسهائ بخناب بالهم فاصله بشت كدفرا خيسينه ت وقريب استخان طرف شامر الجناب بنري مانتذر بفينه كبوز لود كردر زاكت به ت دېشت يا مانند فرايم آمدن رانگشتان بو د وبروخالها بو د نديون د بهنه يت تشاده بود وفقصا وكف ديستها يكوشت بإشنها سبك منك الجناء يارميفيدوندلسيار كمذم كون-درمهروليين أنجناب پیدینود- وسپیدی که بود درمو های زیر لمب مو های قریب نرمه گوین او دوقدر در ت فرمود در مکرسنرده سال ووحی فرسنا ده میشد مآمنیخهار نفرودکهاین چراکردی و رفتر و دکیرانگردی ۴ جا برسيگذ بيجيجيگاه انديسول خال صلى ت عاديسام سوال نكروه شدكه آنرار وكرده باشند »

الس كفته كذني ورعقا أومتو بود ليس كفت كهاي رسو روان شدتاآ نُالوازكار غولس فانتَّار ديد+ النس كفت مرسولخدا فنحش كونبود وزامنت كنسدوو ندد شنام ديهنده - بوتت عثما چشاورا-خاكة لوده بادمشان اوجه البسعيه ضرري كفت كدرسولني ادرحيانياوه بددارزن وشنزه دربروز شت فالشكف كمنديده امرسولني لاهجيكاه لسياخنده كتنده كأ الكهراجتك مكنالس إزوانتقام سيكونت ببوداه لازينى مالياته عار فيسام وريث كرده كأتخفرت ودعوت غلام قبول ميتفرود-مة ديم كم لكام اوازرس اوست درونت خوالوده فهر گفت بروانی اصلی لتدعله وسامی دوخت گفش خود را - ومی دو

عائشتكفت كةانجناب بساني بون إزانسا بهاسيس تلآ ار نزخود- ونود کارغود سیکرده ر نیوین بات گفت کرمن بهسائی رسول خاصلی ا میشد سیفرشا دکسی را سوی من - لیس می نوشتم سابی او- و مرکاه مایاز · ر بالما ذكروشياسيفرسود ومركا وكذاكرت سيكرديمه بالأكراخرت وابهنديود-بهركيك زاليثنان آرزوخوا مرد بشت كروالبوص مال وابل خوليش ميرن وانستئ ودرسول فناصل لتدعليه وسلمه بهمية ازامت بس گروسيے خواہد بود بريا دارند حكم غارا مذبان نتواند رئسب بداليثان راازآن كس كذليل خواست اليثان رايا فالفت ورزيد بإاليثان- تأآ تكه حكر مفاديعسة بهويت رسدوالبيثان

3	CALL No. { AUTHOR TITLE \$\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, \fra	1.0 1.0 1.0 1.0	-	No. <u>८</u> 97°	
A second		1. J.	(R 27Y 2115':	7 172 7 (m)	5/17
أفياليام فالمناصفين عثرية والقائدي فيستهدا والقائدين والمستهدات المتعارفة		Date	No.	Date	No.
1	£ L.	يم ورالاه	e Cor		

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

- 1. The book must be returned on the date stamped above.
- 2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over due.